

Groene fantasie in het Lewenborger

LeRoy gebied

Door Mick van Wely

■ GRONINGEN - Wie een flinke aanpassing wil doen aan zijn huis of tuin, moet hiervoor vaak toestemming vragen aan de gemeente. In Lewenborg mogen bewoners in het zes hectare grote LeRoy-gebied zelf met de schep en de kruiwagen de directe omgeving bewerken, het is hun terrein.

Het resultaat van de fantasieën van de Lewenborgers is een fraaie strook groen met ondermeer een bijenstal, steenmozaïeken, en een moestuin. Aan de noordkant van Kajuit woont Gerrit Vos (58), de secretaris van de Beheersgroep. Zijn huis grenst direct aan het groen van het LeRoy-gebied. In de tuin van Vos liggen een groot aantal klimnetten opgestapeld, ze worden door de secretaris regelmatig gecontroleerd en zo nodig gerepareerd. De kinderen maken wel eens iets kapot. „Ik noem het niet vernielen, maar testen. De gebruikers willen kijken wat ze kunnen met

het materiaal.” Tussen de bomen is een fors behendigheids-circuit gebouwd, met piramides, bruggen en enkele klimtouwen. Het LeRoy-gebied kent zijn oorsprong in 1973, toen de gemeente met Louis LeRoy een contract aanging om een openbaar groen gebied volgens zijn ideeën in te richten. Zo ontstond een prachtig terrein met verhogingen, moestuinen,

en fruitboomgaarden. Het enthousiasme van de bewoners kende geen grenzen, wat ook negatieve gevolgen had. „Buren hadden ruzie omdat ze het niet eens konden worden over de inrichting van het terrein voor hun deur, anderen annexeerden stukjes LeRoy gebied om die aan hun eigen tuin toe te voegen.” Om te voorkomen dat de ‘groendemocratie’

uit de hand liep, stelde de gemeente een Beheersgroep in, die structuur ging brengen in de ontwikkeling van het gebied. De bewoners wiens huizen grenzen aan de groene linie bedenken niet alleen zelf de invulling van het gebied, maar voeren de werkzaamheden ook zelf uit. Vos wijst op een steiger naast een van de vijvers in het gebied. „Deze man had

wat hout over en wilde graag een steiger bouwen. De stenen mozaïeken verderop zijn gemaakt door een architect, die inmiddels verhuisd is. Sommige bewoners kiezen voor een trapveldje, anderen voor een boomgaard met picknicktafels. De bewoners leveren alleen spierkracht, de beheersgroep zorgt voor de financiering.”

Groninger
Stad's blad

11/10/01